

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvnterrek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számlíthatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében, Schalek H., Dukes M., Oppelk A. «Általános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilvtér petitaora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

H o n s z e r e t e t . (Márczius idusához)

Erkölcsei kötelessége az minden tisztességes embernek, minden becsületes honpolgárnak, összes ténykedésében, működésében ugy intézkedni, hogy ne csak a saját előnyét tartsa szemé előtt, hanem az összesség érdekeit töle feltehetőleg ösztönien előmozdítani törekedjék.

Ezen érzelmet, ezen gondolkodást s az abban nyilvánuló eljárást nevezem hazaszeretletnek, hazafiságnak, patriotizmusnak.

Midőn a hazaszeretetről szólunk, akkor azzal rendesen csak egy részét fejezzük ki azon gondolatainknak, s érzelmeinknek, melyek a hazafiság, a patriotizmus igazi fogalmát képezik. Tagadhatatlan igaz éppen ez a fontos, alapvető rész, t. i. a természetes ragaszkodás azon földhöz, a melyen felnőtünk és ösztinte, odaadó ragaszkodás azon emberekhez, a kiknek körében nevelkedtünk.

A ragaszkodásnak, az odaadó vonzódásnak ezen értelme él minden emberben; nyilvános, tiszta tudatra azonban csak akkor jut s abban az emberben ébred, a ki tanulni kénytelen — nélkülözni az otthont.

Nemcsak a száműzött ember panaszkodik a fölött a mit elveszített, de panaszkodik s érzi a fájdalomt még az is, a ki nem önkénytelenül tartózkodik az idegenben, s érzi a fájdalmat még akkor is, ha ott, az idegen földön esetleg virágzó szerencsének örövendhet.

Örökké igaznak, meghatónak marad e tekintetben Ovidiusnak, a száműzött híres római költőnek azon levele, melyet száműzetéséből Rómába küldött s a melyben az a nevezetes mondas van: Nescio, qua natale solum cunctos trahit et immemores non sinit esse sui.

Ennek értelme az: csodálatos dolog, micsoda édes gyönyörrel magához vonz mindnyájunkat a szülőföld és nem enged, hogy róla megfeledkezzünk!

Ki merné tagadni, vagy kétségbe vonni a száműzött költő ezen érzelmenek mélyen átértelt és meggyőző igazságát?

S ezen erzem oly régi, a milyen régi az emberi nem, mely a földön él; s ma is oly erős, oly hatalmas, mint akkor, midőn a görög dalnok azt a halhatatlan dalt énekelte, a melynek lelket s életet adott a — hon v á g y .

Ámbár a mi korunkban az élet sokkal mozgalmasabb és sokkal kiterjedtebb, mint volt az ókor embereknek az élete; mégis minden tisztességes ember keblében sérthetetlen és szent marad azon darabka föld iránti szeretet, a mely otthonát képezi; és szent sérthetetlen marad mindannak az emléke, a mit azon földdarabon tapasztalt.

Vannak ugyan igen sokan, a kik azt hangoztatják, hogy az ilyen »sentimentalizmus«, az ilyen érzelmesség, a mi okos, civilizált korunkban már túlhaladt álláspont; hogy továbbá a vasutak, gőzhajók, telegraf és telefon stb. áthidalják már mindazon terkeket, mindazon távolságokat, melyek ezelőtt

egymástól választottak el a népeket s országot; s hogy így tehát az egész föld, a hol csak emberek laknak, egy nagy birodalomná lett, a mely mindnyájunk közös hazája.

Ime, a kosmopolitizmus, a hazátlan hazafiság!

Egyébiránt ez az egoistikus, kosmopolitikus felfogás, az a sivárlelkű gondolkodásmód nem is új. Már az ókor is bővelkedett oly emberekben, a kiknek jelszava volt: mindentű van hazád, a hol jól megy a dolgod.

Ez az ismeretes: ubi bene, ibi patria!

Ha az apró szemecskét, a mely minden telyében rejlik, abból kihámozzuk: akkor megkapjuk azt az eszmét, hogy az ember mindenütt jól érezheti magát, a hol valami teljesítő kötelességet talál magának; az ebből támadt melegegedésnek érzete, jó hátlást gyakorol mindenkire.

Mindazonáltal egészen más az a szív-ből eredő öröm, melylyel a földművelő azt a talajt műveli, a mely elődei, őseit táplálta; az az öröm, melylyel a polgár mint önálló férfiú azok körében tenykedik és munkálkodik, a kik vele együtt ugyanazon levegőt szívták, ugyanazon szokásokat szüleiktől átvették.

Főleg az ifjuság közt vannak igen sokan, a kik azon szerencsében részesülnék, hogy szorosan határolt térben, vagyis szülőhelyükön tölthetik fiatal korukat.

Csak a későbbi években, midőn a széles nagy világba kilép az ifjuság és részt vesz a nagy városok zajos, nyugtalan életében; s midőn ott az otthon emlékei is

T Á R C Z A .

Szabadság ünnepe.

Nemzetek, népek történelmében előfordulnak oly napok, melyek korszakos jelentőségüknel fogva egész nemzedékekre, sőt mi több, századokra terjesztik ki áldásos hatásukat. Oly napok ezek, midőn néhány óra lefolyása alatt a történelem műzsája több eredményt képes feljegyezni, mint azelőtt századok alatt.

Ily epochalis jelentőségű, századokra látható fontosságú nap hazánk történelmében az 1848-ik évi márczius 15-ke, melynek évfordulóját tegnap ünnepelték az egész országban. Nem a forradalom, hanem a dicső szabadság, egyenlőség és testvériség proklamációjának emlékét ünnepeljük e napon, s így egyuttal magasztos ünnepét az emberiség haladásának is, mert egy-egy népek, nemzetnek előhaladását a világtörténelem kritikája mindig aszerint ítéli meg, a mennyire előrehaladt az a jogegyenlőség, a józan demokraczia útján.

Mi magyarok e naptól — 1848. márczius 15-től — számítjuk a modern, ujkori Magyarországot. A mi újjászületésünk is akkor kezdődött, a mikor virágba borult minden és sebes szárnyú márcziusi szellők vitték szét a tavasznak, az ujhód életnek mámoros lehetőségét.

Nagy ennek a napnak emléke, dicsősége!

Otvennégy év viharfelhője és rügyfakasztó napugara vonult el a tengernyi vérről áztatott ezredéves magyar haza fölött, mióta az a nap, — melyen a szabadság fölkeret apostolának, dicső Petőlinek ajkán elhangzott az országrendítő fölkiáltás: »Talpra magyar, hi a haza!« — elmúlt.

De el fognak viharzani évezredek és e nemzet élni fog. A Szabadság, Egyenlőség, Testvériség eszméi átöröklődnek nemzedékről-nemzedékre és az emberszeretet által emelt hástykát nem fogják engedni ledönteni, hanem minden ujhód tavaszszal, márczius 15-én áldozati tűz fog kigyulni az emlékezők megszentelt oltáráin.

Csáktornyan ez évben is hagyományos kegyelettel ünnepelték a város intézetei a nemzet szabadságának nagy emléknapját, márczius 15-ikét. Már reggel a középületeken ott lengette a márcziusi szellő a nemzeti zászlót, s a tanulóifjuság nemzeti kokárdával feldisztvte sietett a tudományok csarnokába, hogy tanítók, tanáraikkal együtt ünnepelje márczius 15-ikének kultuszát. — A közönségi elemi népiskolában minden tanító a saját osztályában a tanulók értelmiségéhez képest ismertette a nagy napot, s a kis diákok lelkesen éltetve a magyar hazát, a nagy napon szabadságot élveztek. — A: állami polgári fiu- és leányiskolában is lelkesedésben álltek meg a szabadság ünnepét.

Itt az ünnepély a következőleg folyt le: 1) Pálya Mihály igazgató-tanár hazafias beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt. 2) Hymnus, énekelte a tanulóifjuság. 3) Nemzeti dal, szavalta Tivadar Mátyás II. oszt. tanuló. 4) A magyarokhoz, szavalta Zdelár Miklós V. o. t. 5) Szózat, énekelte az ifju-

ság. 6) Márczius 15-ről felolvást tartott Pintács Miklós VI. o. t. 7) Induló, énekelte az ifjuság. 8) Márczius 15., szavalta Weller József V. o. t. 9) Márczius 15., szavalta Dvorscsák József V. Buán László, Márkus Károly, Scheffer Tivadar és Fónai Jenő III. o. tanulók. 10) Nemzeti dal, énekelte a tanulóifjuság. 11) Végül az ünnepélyt néhány lelkes szóval Pálya Mihály igazgató-tanár bezárta. — Az állami tanítóképzőintézet ifjusága impozáns és lélekemelő ünnepélyt tartott a tegnapi napon márczius 15-ének emlékére. A hazafias ünnepély a következő műsorral tartott meg: 1) Hymnus énekelte az ifjusági énekkar. 2) Nemzeti dal, szavalta Répás Rezső IV. é. tanító növendék. 3) Nemzeti dal, énekelte az ifjuság dalköre. 4) Márczius 15-ének méltatása, írta s felolvasta Iványi Desző IV. é. növ. 5) A nagy napon, szavalta Gombár Vince IV. é. növ. 6) Szózat, énekelte az ifjuság énekkara.

A lefolyt ünnepélyeken a nemzet 1848. márczius 15-iki napjának méltatása, a lelkes szavaltok, valamint az énekek hatásos darabjai igazi művelzetet nyújtottak az ottjelenlevőknek, s fényesen dokumentálta az ifjuság, hogy az egykori, dicső márcziusi nagy napnak szereplőit, azok emlékét és szellemét hiven megőrizte lelkében.

S tud majd tőlük lelkesülni,

Rohanni a vészbe, harczaiba,

Hogya uja szertehangzik:

»Talpra magyar, hi a haza!«

mét megérintik, áthatják romlatlan életét, lelkét; akkor csak látja s érzi azt, mily nagy kincset bír az otthon iránti szeretet érzelmében, a melyet távozásakor vihetett el magával.

De akkor már eléggé érettek az ifjak is s eléggé korosak ahhoz, hogy tudják s érezzék azt, miszerint ez az a legrégebb, legkedvesebb s a későbbi életben is a leg-hathatósabb érzet, a mely őket más emberekkel, nevezetesen pedig polgártársaikkal összeköt.

S ez a boldogító érzelm a patriotismus, a honszeretet!

Cselkó József.

Az iparosok közgyűlése.

Kevés ügy van, mely élénkebben foglalkoztatná az ország illetékes tényezőit, mint az, melyet közgazdasági helyzet néven halunk napról-napra emlegetni. Nemcsak hazánk, hanem Európa összes államai e kérdést tartják napirenden, mert nagyon jól tudják, hogy a közgazdasági tér az, melyen a népek a XX-ik század nagy csatáját megvívandják. S hogy e fegyver nélkül vívott harcban az a nép lesz győztes, mely a műveltségnek megkívántató fokán áll, a melynek ipara, kereskedelme fejlett s minden tekintetben versenyképes, bizonyítgatunk teljesen felesleges. E fegyverek biztosítják egyedül a győzelmet, s éppen azért az illetékes faktorok legtöbb törekvése csak az, hogy e fegyvereket megkövacsolják, s a nemzet kezébe adják. Ha azt vizsgáljuk, hogy hazánk e fegyverei mily állapotban vannak, bizony nagy aggodalom szállja meg lelkünket a vivandó harc kimenetele iránt. Nem mondjuk, hogy nemzetünk fegyvertelen, hisz műveltségi állapotaink az utolsó félszázad alatt oly szépen és rohamosan javultak, hogy Európa nyugati népeivel bátran versenyre kelhetünk. Szó sincs róla: szellemi műveltségünk, elméleti tudásunk a megkívántató fokán áll, ámde nem mondhatjuk ezt iparunkról és kereskedelmünkről.

Különösen iparunkról. Nem a szorosabb értelemben vett gyáripar, hanem a kisipar jövőjéről szólunk. Hiszen mindnyájan ismerjük a kisipar magasztos nemzetgazdasági erejét, anyagi és kulturális jólétét előmozdító erejét. Egyedül a kisipar a nemzetnek fenntartó eleme és ez képezheti csak létalapját egy modern államnak. A kisipar olyan, mint a természet alkotó és teremtő ereje; az is alkot, teremt, nemesít, lelkesít és az eszményi lét tör. Egész életünk berendezkedése, létjogosultságunk a kisipartól függ, nemcsak annak nagy számával, de teremtő erejénél fogva is.

Mióta az ország kormánya törvénnyel intézkedett az iparosoknak testületekké való egyesüléséről, a kisipar fejlesztéséről, annak támogatásáról, azóta hazánk kisipara is kezd mindinkább előre haladni, hogy kitűzött célját a közgazdaság terén érvényesítse, s fejlessze.

Csáktornya nagyközség ált. ipartestülete, szokásos évi közgyűlését múlt vasárnap tartotta meg Godina Miklós ipartestületi elnök elnöklété alatt. Fájdalommal konstataljuk e helyen, hogy az iparosok csekély, nagyon csekély érdeklődést tanusítanak a saját ügyük iránt, mert bizony — tekintve nagy számukat — a közgyűlésen csak kevés tag jelent meg, pedig a vezetők szívvel-lelkekkel azon vannak, hogy e testületet mindenben fejlesszék, felvirágozzák.

A gyűlés lefolyásáról a következő tudósítással számolunk be:

1. Elnökül Godina Miklós a megjelent tagokat üdvözölve, bemutatja az ujonnan kinevezett iparhatósági biztost, s az ülést megnyitottanak nyilvánítja.

2. Felolvastatik az elnöki jelentés, mely beszámol az ipartestület 1901. évi működéséről. Az elnökség köszönetét fejezi ki azon tagoknak, kik az ipartestület előjáróságát hivatalos eljárásában támogatni szívesek voltak. A tanköteles iparostanonczok iskolába járatásáról, valamint azok többszöri látogatásáról megfelelőleg gondoskodott az előjáróság a múlt évben. A tanonczok iskolai előhaladásáról, mely a tantestület fíradozásának köszönhető, teljesen meg volt elégedve. A mi a tagsági díj hátralékokat illeti, daczára annak, hogy minden módozat igénybe vétetett, hogy a nagymérvű tartozás apasztlak: behajtható nem volt; ennek egyik fő oka az üzleti pangás és a fizetési kép telenségben keresendő. Végül tudomására hozza az elnöki jelentés a közgyűlésnek, hogy a Neumann Samu-féle 400 koronás alapítványnak kamatait, vagyis 20 koronát Bukovecz Jakab bognár iparostanoncz és Horváth István lakatos iparostanoncz nyerték el, kik egyenkint 10—10 koronát kaptak jutalom díj czimén.

3. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása után, annak hitelesítésére Pecsornik Ottó és Sztrahunya József kéreltek fel.

4. Megállapított az 1902. évi költségterv, mely szerint a bevétel 984 kor., a kiadás 818 korona, pénztári maradvány 166 korona.

5. Előterjesztett az ipartestület múlt évi ügyforgalmának, a számvizsgáló bizottság által megvizsgált számadásának és vagyoni állapotának jelentése. A jelentésből kiemeljük a következőket: A Ügytorgalom. a) Beérkezett s elintéztést nyert 119 ügdarab. b) Tanoncz-szerződés kötött 50. c) Tanoncz-zabados eszközöltetett 37. d) Munkakönyv kiadott 43. B. Ülések. A múlt évben tartott 12 rendes és 3 rendkívüli előjárósági ülés; a békeltető bizottságnak 4 ülése volt. C. Tagok. A testület iparos tagjainak létszáma 280, évközlőben meghalt 3, eltávozott 2, ipar beszüntetés által töröltetett 5, az év végén maradt 270. — A nyilvántartott iparos segítők létszáma volt 456, munkából kilepelt 366, nyilvántartásban maradt 90. Nyilvántartott tanonczok létszáma volt 158, felszabadult 37, tanonczszerződés felbontott 7, nyilvántartásban maradt 114. A mi a pénztár állapotát illeti, a múlt évben a bevétel 2587.42 kor., kiadás 917.09 kor., pénztári maradvány 1670.33 kor. Beiratasi és tagsági díjakban a hátralék 1307.50 kor. A testület tárgyaitak leltári értéke — a 10% kopatási díjat leszámítva — 192.77 kor. Az összes vagyoni 3170.60 kor. A jelentést a közgyűlés tudomásul vette.

6. Elnök előterjeszti, hogy tekintettel arra, miszerint ugy az ő, mint az előjáróság, számvizsgáló-bizottság és a pénztáros egy éves mandátuma lejárt, sziveskedjék a közgyűlés a f. évre az új előjáróság megválasztását eszközölni. A közgyűlés ugy az elnök, mint az előjáróság lemondását tudomásul vette, s Mencsey Károly iparhatósági biztos elnöklété alatt a választást megejtette. A választást megelőzőleg az új iparhatósági biztos a következő lelkes szavakat intézte a jelenvolt iparosokhoz:

T. közgyűlés!

Az iparhatóság nagybecsű bizalma engem jelölt ki iparhatósági biztosul, mielőtt tehát e tiszteletből kifolyólag a törvény és az alapszabályok ide vágó szakasza értelmében az ipartestületelőjárósága választásának megejtését foganatosítanám, engedjék meg kérem, hogy az olyannyira fontos ipartestület célját néhány szóval esceletjem. Az ipartestület legfőbb célja az iparosok között az egyetértést megteremtani, fenntartani és őket haladásra serkenteni. Ezt t. uraim a törvény boldogulásuk legfőbb eszközeit a saját kezükbe tette le, mert ha az iparosostály a törvény szellemét átértve összetart, egyetért, iparában tökéletesedik, akkor a boldogulása útjába álló akadályokat mind legyőzheti, mert az egyetértésben ellenállhatatlan erő van, melyet a haladás, a tanulás csak fokoz. Tehát haladás és összetartás. Magában a legkiválóbb ember is csak csekély sikert mutathat föl, azért igen t. uraim az ipartestület célját soha sem téveszték szem elől. Védelmézzék egymás érdekeit, mint egy ember támogatassák egymást testvéri jó indulattal s mindenek fölött pedig ne nehezítsék meg azon társaik munkáját rossz akaratu gyanúsítással, a kik közös boldogulásukon önzetlenül fáradsnak és akkor meglássák, boldogulásuk sikere nem marad el. Nem maradhat el, annyival is inkább, mert hisz a kormány is politikája egyik sarkpontját a kisipar támogatását tette, mert a nagy ipar, a gyárak magas kéményei gazdagga tehetik ugyan az országot, de a haza fennállását csak a kis ember, a földmívelő és kisiparos ezernyi ezer kis tűzhegye biztosítja. A nagy ipar, a nagy tőke haza az egész világ, de a kis ember, míg meg van a mindennapi kenyere, nem kívánczik el hazájából a hol született, e hal atyái csontjai porlanak, kik vérukkal védtek e hozást s verefűkkel tették termékeny nékünk ösei rögeit.

T. Uraim! Legyenek hűek ezen ősi szent hazához, dolgozzanak és tanuljanak lelkiismeretesen, szeressék egymást testvéreleg és meglássák, hogy boldog jelent biztosítanak maguknak és boldog jövőt gyermekeiknek.

T. közgyűlés! Rövid működésem alatt az ipartestületben azt tapasztaltam, hogy az ipartestület csak akkor felelhet meg feladatának, ha munkás, lelkiismeretes férfiak állanak az élén, kivált most, midőn biztos kiáltás van rá, hogy az ipartestület mostani előjáróságának fíradozása folytán ezen ipartestület betegesgélyező pénztára is ezen ipartestület székhelyére kerül. Iparkodjanak tehát a választást ugy megejteti, hogy az ipartestület felviruljon.

T. Uraim! Ez idő szerint Godina Miklós ur személyében egy rendkívül szerény, tevékeny és önzetlen elnök áll az ipartestület élén, kinek az ipartestület eddigi felvirágoztatása körül is nagy érdemei vannak, azt hiszem, csak az ipartestület érdekében tesznek, ha bizalmukkal ismét őt tisztelik meg. Én tehát az új cziklusra ismét Godina M. urat ajánlom elnökül.

A közgyűlés az iparhatósági biztos szivből jövő szavait lelkesült éljenzéssel fogadta, s ajánlatára az új előjáróság választását az 1902-ik évre következőleg ejtő meg: 1) Elnök: Godina Miklós. 2) Pénztárnok: Márczius Ferencz. 3) Előjáróság: Nuzsy Mátyás, Pruszt Alajos, Horváth Ferencz, Horváth István, Horváth Pál, Mofcsán István, Mattyán István, Lukács István, Masztnak József, Golub József, Premecz Miklós, Bedics Ferencz. 4) Számvizsgálók: Petrics Ignác, Strausz Sándor, Sztrahunya József. 5) Ügyész: Dr. Hajós Ferencz.

Godina Miklós, az ujonnan megválasztott elnök meleg szavakban megköszönve a bizalmat, az ülést bezárja.

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mai számában mutatjuk a Csáktornya Vidéki taktrárnak szives adományát, melyet közgyűlésén szavazott meg a Zrinyi-émlék céljaira. Az adományozott 120 koronával is jelentékenyen emelkedett az emlékoszlop tőkéje. Fogadja az igentisztelt taktrár igazgatósága a Zrinyi-émlék nevében hálás köszönetünket a szives adományért!

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jozeфа** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara **Fischel Filipova**, kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broj koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbu i fal računaju.

MEDJIMURJE

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Krumpera bolesti, i njegovi neprijatelji.

Gledo ovoga bilja, od poljodjelstva visokog ministeriuma izdani je naputak, koji poljodjelavcom sledeća objavljuje.

Krumper je jako vnoгим betegom i nevoljam podvrženi, koje tak rekuć, iz slobodnimi očima niti videti nemoremo, tak su male po njem naraščene gobe. Ako se ove gobe po njem po množiju, onda ga na nikaj deneju. Ovomu betegu još do sada nenajdeno vračtvo, samo se poljedelavcom na znanje daje, da imaju barem pojem u tom, od česa je na nikaj bil došel posadjeni njihov krumper.

Najpogibeljniji beteg krumpera je tak zvana krumperova nevolja, koja najprije na listje, zatim na cimu, najposlije pako na seme dojde, od česa vre vu zemlji počne gniliti krumper. Najprvije je videti na listju črne krpe, ove od dana do dana veķše postajaju i s tim ne samo listje i cimu, nego istoga krumpera na nikaj spraviju. Takovoga krumpera je pogibeljno za zimu sraniti, ar se more pripetiti, da ves zegniti.

Ova krumpera kuga je ni svaku letu, i po svakoj mesti jednako pogibeljna. Kada je vnoģo deždja, zatim jako vruće sunce pripeća, vu močvarnoj zemlji se vnoģo bolje pozna, nego kad je sušno leto.

Proti ovoj kugi segurnoga vračtvo nema, nego jako dobro vćinimo, ako od sve nevolje prostoga i zdravoga krumpera sadimo i to samo ćim bolje vu suhu zemlju.

Osobito veliku pazku imati moramo, kada krumpera kopamo, naj ne ostavimo na zemlji gnjiloga krumpera, niti pako cimu njegovu, najbolje vćinimo, ako sva ova na zemlji već požgemo, ar jako lahko bi se pripetilo, da dojdue leto bi ravno tak obhodili.

Od gnjiloće krumpera se samo tak moremo braniti, ako ćisto zdravoga krumpera vu zemlju posadimo, kojega pako za dojdue ćeto zelimo saditi, pazku imati moramo nato, da vrućega vu pivnicu, ali budi kakvo drugo mesto nedenemo, gnjiloga, ali budi raņjenoga skup ne zmešamo, takvoga najbolje vćinimo, ako ga taki pohranimo.

Višekrat se i to pripeti, da iz semenatoga krumpera drugi drobni krumperi rasteju, tomu je zork taj, da po dugoj suši krumpir ne mogel bil rasti, i ako još dalje traja velika suša, najbolje vćini gospodar, ako ga izkopa.

Krumpera na zimu vu takovo mesto moramo spraviti, gde nije jako preveć vruće, ali pako prekodredno mrzlo, istina, da ako krumper malo ozebe, slajšega teka ima, ali je već onda ni tak stalen kak je predi bil.

Kaj se dotiće podzemne stvari, jedino samo tako zvani kolorado kućec vćini velikoga kvara vu krumperu, ali takovoga prinas nema, takov se samo vu Ameriki nahadja, koj jako velikoga kvara zrokuje tamo.

Spomenik Zrinjiev.

Vu denešnjim broju izkažemo dar 120 kor. Šparkasse Čakovečke okolice, kojega je

vu svojem spravišču izrekla alduvati za spomenik Zrinjiev. Hvala ravnateljstvu šparkasse za ov lepi dar!

Na dalje denes izkažemo one dare, koje je naš domorodec gosp. Czetkovics István vu Šopronu sabiral. Lěpa hvala njemu, da misli na svoju rođnu okolicu i hvala svim onim šopronćancom, koji su dobri bili darovali na naš Zrinjiev spomenik!

Ćeterdeset i sedmi izkaz.

Šparkassa Čakovečka okolice	120 k.
Grof Festetics Elek kr. savietnik Sopron	5 k.
Biber József kr. tajnik Sopron	40 l.
Puskás Sándor kr. ekzekutor »	20 »
Czetkovics István kr. » »	1 k.
Batta György kr. perovodja »	24 »
Szilágyi György » ekzekutor »	20 »
Stekler Adolf » ćinovnik »	20 »
Freysesen Virgil kr. penezni nadkomisar Sopron	1 k.
Kecskés Dezső kr. savetnik, ravnatelj Sopron	1 k.
Markonez Koraél kr. ćinovnik Sopron	20 »
Kheim Samu kr. ćinovik Sopron	26 »
Prindl Kálmán pen. tajnik »	20 »
Kegey Sándor » » »	20 »
György Elek varmegjinski ćinovnik Sopron	20 »
Vida Gyula kr. penezni komisar Sopron	1 k.
Bachsitz Antal kr. ćinovnik Sopron	20 »

Z A B A V A

Zaboraviti.

1. »Ah draga mamica, moje ruže su se posve posušile« — rekla je plaćuća mala Janica, te je pokazala materi tegleca s posušenim cvetjem. — »Je, moja draga kćerka, vidiš, ti si to cvietje zaboravila zalievati, akoprem sam te ja na to ćešće opominjala.«

2. Tamo dieca zakapaju štigleca — svojega dragoga plićeka — i vruće suze cure u grob. Roditelji su otišli na gosti svojoj rođjakinji u bližnji varaš, gde su ostali tri dana, na diecu domaj je do tog vriemena pazila suseda, kojoj sve kućne navade nisu bile poznate, a dieca au svojega štigleca zaboravila hraniti, pak sada suznimi očima stoje tu okolo svojega ljubimca i jedan savljuje krivnju na drugoga, ali to sve nemože plićicu oživeti.

3. Nut, — Onde u sobi sedi siromaški obrtnik, ćiele dane i noći se je mućil, dok je dieło dovršil. Sada je dieło zgotovleno, a baš je i skrajnje vrieme! Dieca bi rada kruha. »Poćekajte samo malo, ja odmah done-

sem kruha i novce« — veli on. On odnese dogotovljeno dieło tamo onomu bogatomu gospodinu. — »Dobro, dobro dragi majstor« — veli ov, — »ali ja se moram sad odpeľati, pak nemam vriemena, nego sutra vam pošaljem novce.« — Žalostnim licem otide majstor iz sobe gospodina i mimo već zaprežene kočije iz dvorišta; međjutim do sutra nije dugo. — Drugi dan već od jutra ćeka siromak majstor na novce, ali novac neima te neima! — Bogati gospodin je jednostavno zaboravil. On nema pojma, kaj njegovo zaboravljenje za siromaka majstora i njegovu diecu znamenuje. On nezna, kak glad boli.

4. U jednoj komori leži teško ranjeni delavec. Mašina ga je na nogi teško ozledila, drugi delavec bieži po liećnika. »Tko je taj ozledjeni?« — pita liećnik — »Adam Ferek, tezak u fabriki, stanuje u preložkoj ulici kuće broj 13, odzad na dvorišču« — odgovori poslani. — »No, em to nebude takova sila valđja« — veli liećnik — »već budem za ćas došel.«

Siromaški bolestnik zdihava i šlivće te gleda prama vratam jeli bu već liećnik do-

šel, ali liećnika od nikud, — niti po poldan, niti na većer. — Drugi dan pošalju drugoga delavca po liećnika, jer mozbit ov prvi nije povierenu mu stvar dobro izvršil. — »Ah, gledaj,« — veli liećnik — »posve sam na toga bolestnika zaboravil!«

A zakaj je zaboravil? Mozbit zato, jer je Adam jednostavni tezak? — A jeli bi bil zaboravil, da su ga k bolestnomu bogatomu fabrikantu pozvali? — Medjutim i k Adamu dojde sada liećnik, ali je već danas prekasno, jer je već vućac (Brand) nastal te će noga biti odrezana a Adam doživotno sakat, ako u obće posle amputiranja noge ostane živ — i to sve radi toga, jer je liećnik zaboravil u pravo vrieme k ozledjenomu dojt.

5. Kesno je u jesen, hladan je dan, — otac se vozi sa svojom sedamgodisnjom kćerkom u bližnji varaš na sajam. Kad su se iz sajma domov vraćili, stanuju pred krćmom u koju su se navadno putujući sejmari navraćali itu reće otac kćerki: »Ostani tu na kolih, ja budem taki došel.« — On otide nutar, sedne se za stol, zatim dojdu i drugi, te prićmu piti i — kartati se. Ovak projde

Baján Eajos pen. podtajnik Sopron	20
Kosztrobszky Ferencz kr. perovodja Sopron	20
Tatár Péter činovnik Sopron	20
Kocsis Pál	20
Katzender Károly činovnik	20
Keller Gyula notariuš Nyék	40
Czvetkovics Jenő učenik Sopron	10
» Gusztáv »	10
» István »	10
» Margit učenica »	10

Ukupno 133 k. 30 f.
Izkaz prošloga broja 3902 k. 35 f.
Sveskupa 4035 k. 65 f.

Četerdeset i osmi izkaz bude sledil u sledećim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

Marciuš 15.

Čeli orsag je opet u ono čustvo opal, koje su čutili naši predji 1848-ga u Budapeštu kada su zadobili slobodu. Čeli orsag se opet zmisli na ona lépa vremena, koja su bila početak slobode naše. Marciuš 15 je taj dën, kojega je včera svaki čovek, svaki pravi sin ove domovine posvetil. Marciuš 15, ti budeš zanávek spomenek naše slobode.

Jedna segurna poštarica.

Iz Marmaros Szigeta pišeju, da u Kurdek zvanog občini prošastnoga meseca 26 dana malo falilo, da iz one pošte vnoغو jezer korun iz tak zvanom železnom ladicom skupa odnešeno bilo. Dva vlaški dečki nekak su zeznali bili, da vnoغو penez u današnjim dnevnu na poštu donešeno bilo. Ova železna ladica je prek poda, u pivnicu bila prišrafana, zato su nakanih prije poda preluknjati da ladica u pivnicu spadne, gde oni bez svakoga straha deluvati su nakanih, ali sreća njim ni bila poslužila. Poštarica, koja je bila u drugog hiži spala, počuje ovu ruženje i simo tamo hodanje, prime u ruke revolvera i na vulicu strelj. Naravski, tolvaji na ov glas pobešli jesu, ali svojoj meštriju, s kojom sa svoje zločesto nakamenje vršili, sekiru, gletvu i t. d. su tam ostavili. Žandari su Orgič Juraja prijeli, nego ov svojega pajdaša nikak i nikak povedati neće.

jedna ura za drugom i je na diete za boravil. — Njegovoj maloj kćerkici je vani na kolih u tmini i zimi postalo neugodno, pak je sišla iz kol, te se je sšnula za vrata od sobe, koja su se podjednom otvarala, i zatvarala, kak su već gosti dohadjali i odhadjali, tu je sva popreko prezimela, te je dobila po celom tielu trganje a poslie je i pototi hodila do smrti svoje, jer je one noći otac na nju zaboravil.

6. Gledaj onde u podzemnom stanu onu sirotu ženu sa zimu trpečom i gladužom dećicom. — Svi skupa tu sede okolo mrzle peći. Baš je subota u večer. — Mati si duboko zděhne: »Ah, jeli bu već jedan krat otac došel i novce donesel? Idi Gjurek pogledni, jeli možbit tam preko, u krčmi nesedi.« Gjurek hitro odskače do krčme, polukne kroz prozor u sobu. I izbilja, japek nutri sedi za stolom, te zleva u se čašu za čašom, a krčmar nudi: još jednu? — donesem još jednu? — I mali Gjurek otide za-
lostno izpod oblaka domov i poveda si materu, kaj je videl, žena pako je sva snuždena i satrta radi takove bezprimerne nemar-

Zmrzel je.

Iz Nagyabajoma, gde je sejam bil, je išel dimo Fekete Lajos iz Hosszapálya občine. Ali na putu je veiki viher bil, koj je snega nosil i nesrećnoga čoveka je jeden slap takaj doli hitil na zemiju. Tak su ga onda našli zmržjenoga.

Ubojstvo jednog doktora.

Vu Egerbegy občini ove dane streljen je bil Grał Dezső občinski doktor. Krvoločno ovo pripećenje se na sledeći način dogodilo. Vuacsak Fabiana žena i njegovo dete betežni su ležali va posteli, koje betežnike je Grał občinski doktor bil vraćil. Ovaj doktor kojega je svaki človek za poštenoga vučenoga doktora preštimaval, sve mogućnosti je bil učinil, da Vuacsaka ženu i njegovu dete zvraci, poljek najvećše želje vendar ni mogel učiniti, ar žena mu je preminuću sredu, a dete pako drugi dan vumrlo bilo. Muž se radi toga tak razljuťil na doktora, kada je drugi dan bil došel, da pregledne mrtvace, daje Grał doktora jako bil uvredil. Doktor je zbog toga zašpotal Vuacsaka i hotel je oditi. Koma da stupi na dvor, Vuacsak iz klina doli vzeme nabitu pušku, pak na doktora sprozi, jedna kugla mu glavu, a druga pako prsa pogodi. Siromaški doktor za par minut na dvoru je bil vumrl. Vmoritelja su žandari prijeli. Grał doktora pako mlada žena i dvoje dece tuđeje.

Bezdušan otac.

Horváth János iz Kovesda biroš, kak nam iz Estergoma pišeju, — dva meseca staro svoje dete, zato, da se je plakalo, u srditosti iz zibeli za nogice van potegne i tak hiti u stěnu, da je dete tak dušu spustilo. Naravski bezdušenoga ovoga oca su žandari prijeli, i kad su ga rohi, valoval je i to takaj, da sporazumljenjem svoje žene, vre dvoje dete s takvim načinom su bili izkonečali.

Drevje čistiti od gusenice naj nezamudimo.

Najpriičneša doba ljeta začistjenje gusenice je protuleťje. Trstie se dakle prigledavati poštuveni gospodari vaše sadavno drevje, koje možbit ljetos, vašega truda obilno naplatilo bude. Dakle ni samo zato, da nam

nosti. Ali kaj ćemo, kad joj je muž na dom zaboravil.

7. Nut, u toj samotnoj sobici sedi mlada žena se dietetom u naručaju. Je, da je ona zakonita žena, vezon svetoga šakramenta ženitve svomu odabranomo priključena! — Ali žalbože to nije. Do neba i zemlje joj se je zaklinjal, dok ju je zavel, a sada je na svoja obećanja i zaklinjanja posvema zaboravil. — U špotu i sramoti zaboravljena!

8. I eno opet liepa prilika. Dva starca — sigurno već preko osamdeset godinah stara — otac i mali sede u svojoj komorici, njihove nabore u licu nije toliko starost, koliko nevoľja prouzrokovala. I svakom kutu njihove sobice se vidi potreboča na stolu je pol hleba kruha i kanta vode. —

Naprho u kući, u prednjih sobah stanuje njihov sin sa mladom snahom, te se iz tih sobah čuje danas veselo pjevanje i puno smieha. Kako i nebi, kad je danas fašenk, pak hoće svaki još za zadnji krat pred korizmom vesel biti. Ali starcom u njihovoj komorici to nemore biti, jer ob kruhu i kanti vode, koje je na stolu, nije baš mo-

zakoni ova sobom donasaju, nego osobito zato, ako sadovno drevje obranimo od tih nepotrebnih stvari, imamo se nadjeti ni samo hasna, nego i veselja takaj, čemu se i mala detca raduju, da su srećna vuživati se od Boga danoga ovog dobroga dara.

Rimski otac papa, i Sultan.

Iz Rima nam pišeju, da sad ove dane zvunredni poslanik bude došel u Rim, koj bude svetomu rimskomu Otcu papi vu ime jubileuma gratuleral od strani Sultana turskoga cesara.

Radi muke je ponorela.

Strahovito pripećenje se dogodilo ove dane vu Szent-Ivana občini, koje pripećenje je celo selo pobunilo. Bosner Ferencz sela Svetog-Ivana stanovnik još prije dve letah kao žandar je bil služil, vu tom položaju se bil spoznal Duser Jakoba vdovicom, koja je vnoغو stareaša bila od njega, nego bogata. Bosner je tak dugo hodil k njoj, da su se bili i spoznali, i na zadnje kad je pri žandarstvu službu bil dovršil, si je i nju za ženu bil vzel. Vu zakonskom stališu su izprvine vu lepom miru skupa živeli, i Bosnericu je na tuliko bil dopelal po lepim govorenjem, da je svega svojega pol imetka njemu tašterala, i zvun toga svoje i njegovo življenje na 10 jezer korun assekurirala. Pak nesrećni Bosner ni bil stin zadovoljen. Vu prošastnom tjednu se sam hotice posvadil bil i svojom tavarušicom ruke njoj je skup izvezal, zube pako s rubcom naphal, da ni mogla kričati i vu takovim položaju vu komori k jednomu stupi nju bil prevezal. Zatim odnese jednoga vedernoga lagva nahizje, kojega s mrlzom vodem napuni, i preko prosnic po malo na glavu cedi. K stupu prevazana žena niti gibati, niti kričati mogla nije, i tak je pretrčana bila čelu noć stati na glavu po kapićah je voda curela. Nesrećna žena od velike muke je drugi dan ponorela. Vu jutro je nesrećni muž sva ta sumljiva dugovanja pospravil i sam ide k poglavarstvu, pak javi, da mu je žena ponorela. Bosnerica je prisebi imala jednu 12 let staru pucicu, koju su za svoje prijeli. Ovu pucicu je Bosner ono večer iz doma bil poštal, ali pucica je ni hotela ostati tam, kam je poslana bila, nego je dimo nazad došla pak je

či u veselju visoko škočiti, a nekaj boljega jesti i za okrepu čašu vina, to im je sin i snaha donesti zaboravil. Medjutim oni budu još više toga imali odgovarati pred viećnim sudcem, jer oni su i četvrtu zapoved božju zaboravili! —

9. Ali moji dragi čitatelji, ja ću vas još u jednu nizku kućici voditi, samo hodte sa menom! — Evo tu vam u zapečku sede dva starca, otac i mali gospodina kraljevskoga savietnika. Oni su si za mladih lietah vtrgavali, samo da su mogla svojega jedinoga i vrlo talentiranoga sina školati. I izbilja, on se je dobro učil te je i postal kraljevski savietnik. Ali za otcem u materom nepita nikaj. On zna, da oni imadu malu kućicu i toliko zemljah, da baš zagladeli nebudu, ali drugo je sve zaboravil!

Moji dragi čitatelji! Prava ljubav, prava viernost nezaboravilja nikada. Pak onda, ako si se iz svoje dužnosti zaboravil, onda ne svaluj krivnju na pamet, već na srce, kojemu za tu zaboravljenu stvar, ljubav manjka.

Ako pak se ti hoćeš one ljubavi zapomoći, da nećeš zaboravljati dužnosti naprama roditeljem, svojemu bližnjemu i t. d., on-

sve videla, koja su se u komori pripečala. Čelo pripečenje ova pucica pripoveda susedom i tak je čela tajnost došla na videlo. Siromašku ženu su odpelali vu norsku hižu na vračtvu, njega pako vu rešt. Kaj se pako njezinoga imetka dotiče, poglavarstvo bude skrb imalo na njega.

Tabor vu Afriki.

I mi smo se navek spomenuli iz burov vu naših novinah. Povedali smo — kakov nepravični tabor imaju englezi vu Afriki, te ravno zbog toga, kak da bi je Bog kaštigal, pod jednom zgubiju rat, akoprem pod jednom i jednom ide više i više englezkih soldatov doli vu Afriku, da se vojueju proti burom. Sve zabadava, buri se pod jednom jako držuju i veliko ufanje imaju, da budeju gvinuli. Englezki vodja Kitchener je pod jedinom glase pošiljal, da tuliko pak opet tuliko burov je opalo tuliko su njih prijeli i t. d. Ako bi ono sve istina bila, tak već zdavnja niti jedan bur nebi bil vu Afriki. Sada nazadnje opet čitamo jeden glas od Kitchenera, ali tu već negovori, da je bure prijel, nego sramotno mora valuvati, da su buri vu jednoj velikoj bitki kre Maribogo tak nabuhali engleze, kak se šika. Prijeli su jednoga englezkoga generala Methuena sve njegove oficere blizu dvě jezere ljudi, 5 stukov, konje i sve kaj je sa vojskom bilo. Stěm vekši je špot na engleze, jer je burov još menje bilo od njih. Buri su pod vodstvom Delarey burskog generala bili.

Kamenat deždj.

Za kamenati deždj bi mogli znati onaj čin, koj se je sada pripetil med Mende i Sülysáp banhofi. Kak je cug išel, na jednokrat je strašno kamenje počelo cureti, koje je 19 oblokov potrl. Jeden kamen je jednomu kre obloka sedećemu vu obraz letel, i pipu mu vun zbil iz zubi, sa tēm su mu dva zubi vun opali, a jednoj staroj ženi je očalje potrl jeden kamen, od kojih je glaz vu oko išel i ovo je taki izcurelo. Zvun toga su vnogi bili oranjeni. Od čelog dogodjaja su službeniki na cugu samo onda znali, kad je cug na banhof došel vu Sülysáp. Taki su žandari išli na lice mesta, ali krivce još nisu prijeli.

da si u duši predstavi ljubav tvojega stvoritelja, gospodina Boga, koj nikada nezaboravlja. Na toj ljubavi se uči ljubiti!

Naručeni lies.

Ivan Grbec iz Grbinja bil je vesel dečko, t. j. njegova stara mati ga je tak nazivala, a drugčije i od drugih bil je poznat kakti neotesan, prost i surov deran. Takovih mladih neotesanih proščakah ima zalibože po selih uvijek dosta, kojih razvuzdano ponašanje, njihove matere »veseljem mladosti« nazivlju. Dakako, da ih ima i po varoših, ali oni su onda opet druge vrsti.

Anda kak sam rekel, mati Ivanova je svojega »jedinca« držala, polag sve njegove razvuzdanosti i prostote samo za neuzduženoga veselaka; pak njezin priličan i nezadužen imetak je dopuščal, da se je njezin »jedin sinek« lahko i bezbrizno mogel u svietu obručati i po gde koj skok više učiniti, nego njegovi ostali vršnjaki i priatelji.

U tom mu na jednokrat zbetaža mati i Ivan je moral iti po liečnika. On je otišel u varaš po njega te ga je poslal domov svojoj betežnoj materi, a sam pak je otišel

General i tat.

Prilikom, kak je Henrik nemški princ vu Ameriki sada i Niagaru pogledal, se je smešni dogodjaj pripelil. Nėsu imali dosta redarov, koji bi bili na princa pazili pak na njegove. Zbog toga se je najprvič Evans general imel rasrditi. Najme dok je Evans Henrika vodio, najedenkrat je samo jedno ljudsku ruku počutil vu svojim žepu, ali toga je nē dirnulo, nego je jednostavno rekel:

— »Bugjilar, moj dragi, vu drugim žepu najdete!«

Moremo si misliti, da tat nije imel volju i vu drugi žep segnuti generalu.

Nesreća.

Na Mező-Laborcz banhofu se je velika nesreća pripetila. Jedna Jerma zvana gospa, koja je ravnatelj jednog dadilišća, je sa svojimi dvěma kćeri, na cug čekala. Kad je cug nutri dobežal, je jedna kći, koja je blizu stala k šinjama, je od slapa pod cug opala. Druga kći nju je hotela osloboditi i zato je za njom zahaćila. Ali na svoju nesreću, jer je cug i nju za sodom potegnul i tak su obedve mrtve ostale med šinjami

Kaj je nemoguće — sada.

Novine vnogo i vnogo pišeuju od nemškoga princa Henrika, koj sada vu Ameriki putuje, i koga amerikanci jako radi vidiju sveposvud. Vnogo glasov pišeuju novine i med ovimi vngotakvih, koji sami sebe oblažeju. Tak su pisale sada jedne taljanske novine da je Henrik princ zato išel vu Ameriku, kaj bi si zaručil kćer prezidenta republike Unio. Ali ove novine su sigurno to ne znale, da je već Henrik zdavnja — oženjeni.

Zgoreta občina.

Siklós zvana udvarhelyvármegjinska občina je ove dane skoro čisro zgorela. Zgorelo b9 ziduah i vnogo živine. Jednoga skupoga čoveka 2600 korun peněz je pod blazinom zgorelo. Kvar je veliki. Više kak 60 jezer korun.

Kaj je pripovedala dobra mamica?

Dobra stara mamica je pripovedala. Vnogo, jako vnogo krat je pripovedala. Sada već vu zemlji leži, ali ako bi opet ču-

u krčmu, od onud u drugu, u treću — dok je do večera skoro sve odhodil. Onak pijan je pod večer otišel k stolaru, te je pri njem naručil za svoju bolestnu mater mrtvački lies, jer će »stara na skoro umrieti«, kak se je pri naručivanju izrazil i tim svoju surovost potordil. Nekolika izmed poznancah i prijateljah njegovih su ga k stolaru pratili i on je nje posve ozbiljno pozval, da dojdj sutra na večer na verestovanje k njegovoj mrtvoj materi, tak je bil siguran, da će »stara« umrieti.

Ali kaj se je dogodilo? — Drugod dana su iz vapelne jame u školskom dvorištu — baš su novu školu zidali — van izvlekli dvadeset godišnjega Ivana mrtvogoga, u vapnu zadušenoga.

On je onak pijan, u noći domov idući, zašel u školsko dvorišće, gde je u tmuni opal u jamu punu vapna i tu se zadušil.

Prijatelji mu, su izbilja u večer došli verestovat, ali ne njegovu mater, već njega samoga, mati pako je za nieko vrijeme ozdravela i još nekoliko godinah za tim dogodjajem u istom mestu proživela.

Em. Kollay.

la svoju prošnju, da naj govori od starih lěpih vrėmenah, sigurno bi se stanula iz tvrdog sna i pripovedala bi pripovedala bi mi od vitežkih magjarskih husarov i honvedov, od lěpih četerdesetosmiš vrėmenah, gda je ona još mlada bila. Pripovedala bi i nebi zela v pamet, da njoj suza teče po obrazu, kojega je vrėme već preoralo . . . i ja bi sa pobožnostjom poslušal dobre stare mamice pripovesti, gda-gda bi si doli zbrislal suze, koje su mi nehotomice na očih se kazale.

Kak lěpe je pripovedala dobra stara mamica!

Črne noć je pokrila Nedelišće občine.

Čez oblake je samo negda-negda porinula vun glavicu jedna-druga zvezda, zatem pak je opet zginula. Meseca takaj nije moći, bilo videti. Zniknul je i on. Mrti je mislil, da vitezi, koji se za slobodu harcujeju, budu se vu noći opet borili, nije hotel otkriti one, proti kojim se njih je tuliko postavilo. Skril se je za oblake i tak kmična, tak tajna je bila noć.

Dobra stara mamica je senjala. Tezku sėnju je imala. Morala je gledati jednu veliku borbu, morala je videti strašno kolenje, koje je oružje vćinilo. Vidla je, kak ide naprėvitežko honvedstvo, i kak bežiju serežani . . . i čula je nekakvoga glasa ruženja, čula je bućenje stukov.

Sada se je zbudila. Poslušala je. Sve je tak mirno, tak tiho. Dakle samo sėnja je bilo sve.

Dobra stara mamica je moliti počela. Molila je za opalih vitezov duše. Zatem pak se je znovič doli legla . . . ali san njoj nije došel na oči mislila si je. A zatem pak je klepenje vure poslušala. Jedno je vudrila. Ali kaj je to? . . . konjski bobotruženje kolah čuje Gori se je stala i na hitroma k obloku stupi. Dakle istina; štuke, — velike štuke peljaju, a za ovimi pak komaj začuti vu smernimi stupanji ideju soldati — honvědi. Kam putujeju tak zaran, proti komu ideju.

Dobra stara mamica si je zdehnula, a zatem pak si je nazad legla vu postelju. Opet je počela moliti . . . i sada uije za mrtve, nego za žive je molila.

Zvuna je opet mir nastal.

Dobra stara mamica je dugo nē mogla zaspati. Vura je već i tri odbila, kad je još skožnila. Ali nazadnje je ipak zaspala. Spala je, i opet je senjala. Opet je boj vidla i ruženje oružja. Opet je čula bućenje stukov. Zbudila se je. Poslušala. Bućenje stukov dalje traja. Dakle sada nju je pravo bućenje stukov zbudilo.

Drugidan su sa velikim plėnom nazad došli honvědi. Vu Ormožu su bili. Siromaški austrijski »švigeri« se nē jako rado spomeneju na ovaj dan, a štajerski puk pak se je tak navćil poštuovati magjare, da ako samo reć magjarsku čuje, škrljak zdigne doli.

Tak je meni pripovedala to moja dobra mamica, te od pripovesti se samo tuliko razluči, da je istina bila.

Liget R. J.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Legjobbajk saját nemükben a

MAGGI

élelmiszerek.

Minden család számára legnagyobb értékkel bírnak.

Maggi ízesítésre
minden leves-, bouillon-, mártás-
és főzeléknek stb.
meglepően jó ízt kölcsönöz.
Néhány csöpp elegendő.
Üvegegekben 50 fillertől kezdve.

FRANCZIA LEVESEK

egy tábla ára 15 fillér
és elég 2 adag erős, könnyen
emészthető,
egészséges leveshez,
mely csupán víz hozzá
vételével néhány
perc alatt előállítható.
19 különféle fajtában.

ERŐLEVES-TOKOK

ára 20 fillér.
1 tok elég 2 adag leg-
finomabb erőleveshez,
mely csupán forró vízzel
leöntve, minden további
hozzátétel nélkül, azon-
nal előállítható.

Egy kísérlet meggyőzőbb mint bármely reklám.

Minden fűszer-, csemege-kereskedésben és droguériában kapható.

Gabona árak. — Ciená žitka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	17.50 —
Zab	Zob	14.40 —
Rozs	Hrz	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.20 —
» » 6	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12.00 —
Sárga » »	» žuti	09.40 —
Vegyes » »	» zmšan	09.40 —
Lenmag	Len	25.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

98/tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csáktornyai vidéki takarékpénztár végrehajtónak Ferlin István és neje Golenkó Katalin végrehajtást szenvedők elleni 616 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő V. hegykerületi 68 tk. 81. hr. sz. a. ingatlan 1950 kor. becárban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra

1902. évi márczius hó 20-án délelőtti 10 órákor

az V. hegykerületi község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron túl is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becárának 10% készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt beszolgáltatni.

Kir. jbróság, mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1902. jan. hó 8. 667

100/tkv. 902. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai vidéki takarékpénztár végrehajtónak Herglyári János és neje végrehajtást szenvedők elleni 2400 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróóság területén levő zalaujvári 166 tk. sz. 268 hr. sz. rét és erdő 114 kor., 231. tkv. 517. hrsz. szántó 112 kor., 167. tkv. 178. hrsz. rét és erdő 108 kor., 168. tkv. 68. hrsz. ud-

var, kert és szántóföld, melyen az 5. népsz. sz. ház és udvar alpereseket illető felerése 750 kor. a 318. tkv. 549/14 hrsz. szántóföld alpereseket illető fele része 240 kor. és a 487 tkv. 301. hrsz. rét és edő egészben 270 kor. becárban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra

1902. évi márczius hó 21-ik napján d. e. 10 órákor

Zalaujvár község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron túl is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kell igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni. 667

Kir. jbróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan. 1902. január 8.

6782/tkv. 901.

Árverési hirdetmény.

A perlati kir. jbróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fundák András és neje Kovács Mánika katori lakosok végrehajtónak Kecskéi András és Kecskéi Matild végrehajtást szenvedők katori lakosok elleni végrehajtási ügyében 160 kor. tőke, 1899 évi május hó 5-től járó 8% kamatai 74 kor. 10 f. eddigi 27 kor. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlati kir. járásbíróóság területén fekvő a katori 3157. sz. tkjvben felvett következő ingatlanok és pedig az 1643 hrsz. ingatlan 56 kor., az 1649 hrsz. ingatlan 30 kor., az 1656 hrsz. ingatlan 45 kor., a 2084 hrsz. ingatlan 24 k., a 6444 hrsz. ingatlan 143 k. s a 9604/b hrsz. ingatlan 31 k., továbbá az u. o. 30/3 sz. tkjvben felvett következő ingatlanok és pedig az 1644 hrsz. ingatlan 63 kor., az 1887 hrsz. ingatlan 208 k., a 2845 hrsz. ingatlan 76 k., a 6438 hrsz. ingatlan 54 k., a 6470 hrsz. ingatlan 85 k., a 6453 hrsz. ingatlan 66 k., az u. i. 4770 tkjvben felvett 459/a hrsz. ingatlan 51 kor., végül az u. o. 5524 sz. tkjvben felvett következő ingatlanok és pedig a 6362/40 hrsz. ingatlan 5 k. s a 10333 hrsz. ingatlan 15 kor. kikiáltási árban, minni becárban az

1902. évi április hó 3. napján délelőtti 10 órákor

Kotor község-házánál dr. Kemény Fülöp ügyvéd közbejöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy tartoznak az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% -át bánatpénz fejében letenni.

A kir. jbróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1901. nov. hó 29-én. 665

6467 tk. 901. sz.

Árverési hirdetmény.

A perlati kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai takarékpénztár r. t. végrehajtónak Anderlin Simon és neje Katancsics Mária domásineci lakosok elleni végrehajtási ügyében 1200 k. tőke, ennek és pedig 400 k. után 1900. évi augusztus 16-tól 800 k. után 1901. augusztus 28-tól járó 6% kamatai 1/2% váltódíj 80 k. 25 f. eddigi 46 k. 90 f. árverési kérvényi költség továbbá 494 k. tőke, ennek 1901. január 4-től járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és 79 kor. 05 f. költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlati kir. járásbíróóság területén fekvő a domásineci 69 sz. tkjvben felvett 691, 1467, 2164, 1129, 1939 és 175 hrsz. ingatlanoknak a végrehajtást szenvedők nevében álló 5/36 része 92 k., az u. o. 1393 sz. tkjvben felvett 2131 hrsz. ingatlanok ugyanazokat illető 5/36 része 22 k. 50 f., az u. o. a 690 sz. tkjvben felvett 1222/a hrsz. ingatlanok végrehajtást szenvedők nevében álló 7/36 része 23 k., az u. o. a 613 tkjvben felvett 89 hrsz. ingatlanok ugyanazokat illető 7/36 része 400 k. az ugyanazon tkjvben felvett 375 hrsz. ingatlanok ugyanazokat illető 7/5 része 18 k., a murcsáki 1111 sz. tkjvben felvett 653. 655. s 686 hrsz. ingatlanoknak ugyanazokat illető 15/36 része 386 k. s végül a murcsáki 1209 sz. tkjvben felvett 651 hrsz. ingatlanok ugyanazokat illető 15/36 része 66 k. kikiáltási árban, mint becárban

1902. évi április hó 2-ik napján d. e. 10 órákor

Domásinecz község-házánál Wollák Rezső ügyvéd közbejöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% -át bánatpénz fejében letenni, s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni kötelesek.

A kir. jbróság, mint tkir. hatóság

Perlakon, 1901. decz. 6-án. 603

Kiadandó!

Usáktornyan a főutcában levő
**Hirschmann-féle házban egy
üzlethelyiség lakással**
kiadandó.

Bővebbet a háztulajdonos
HIRSCHMANN LEÓ-nál.

Egy darab
Alsó-muraközi takarékpénztári
(Perlak)

Részvényt

elad

Löbl Imre Sárkár (Vas megye).

Az életmentő.

Igaz történet az élethől. — Elbeszéli: **Fabian Andras, Turkeven.** (Utánnomás tilos).

Mióta áll a világ, senki sem látta oly hasznát az olvasásnak, mint az édes atyám, a ki nagy beteg volt és hogy most egészséges, annak köszönheti, hogy olvastam tud.

Nyolcz esztendeig kiilódtott jó atyám, **gyomorgörce** és **béhurutja** volt a **vérzegységben** szenvedett; minden esztendőben **vérhas** támadta meg, s emellett **szívbetegsége**. Ezek voltak belső betegségei, de **borzostó köhögések** is szenvedett szegény, a **csuszos és reumatikus** bántalmak rettentően kínozták, **dereka fájt**, izonyu **szagattásai** voltak és semmi sem használt neki. M-r-már fölhagyott azzal, hogy orvosi szereket hasztalan dobálja ki pénzét, s párnákba csavarva egész napon át a kályha mellett ült s az imakönyvben s naptárban olvasgatott. Egyszerre csak felkiált.

— Ez az! — Micsoda? kérdeztük mi.

— Ez az! ismétlé az öreg és egy elbeszélére mutatott, melynek a címe: **„Egy öreg ember titka”**, melyben elbeszéli ifj. Szabó István, hogy a világ semmiféle szere már nem használt neki, végre a híres **Feller-féle „Elsa-Fluid”-hoz** folyamodott, mely nemcsak őt, de a faluban sok más embert is meggyógyított.

Nem akartuk elrontani kedvét és kívánságára **Feller V. Jenő** gyógyszerháza a „**Sat. Három-szöglet Stubicza, templom-utca**” rendeltünk 12 üveges **Elsa-Fluidot**, mert kevesebbet nem adnak. A patikus ur 5 koroná utánvét mellett egy tucat **Elsa-Fluidot** küldött és használati utasítást mellékel hozzá, melyből megtudható, mikép kell használni. A posta költségét ő maga fizette.

14 napon keresztül öránként husz csöppöt ivott atyám egy kanálnyi tejből a jóillatu **Elsa-Fluidokból** s minden reggel és este jól bedörzsölte magát az **Elsa-csöppökkel**. A 9-ik naptól kezdve jobban érezte magát és 2 hét múlva pedig egészséges lett.

A faluban hamarosan megtudta minden ember, hogy atyám egészséges. Valamennyien **Feller-féle Elsa-Fluidot** rendeltek s csodálatoan az mindenkinél használt. Itt csak néhány esetet akarok említeni. A Dandár István **öröksége** következtében **szemgyöngéségben** szenvedett, már közel volt a megvakuláshoz s emiatt

a **Feller-féle Elsa-Fluidot** kezdte használni. Hat hét alatt úgy látott, mint egy fiatal ember. Nagy Jánosnak és még 20 embernek **szurása** és **derékszűrés** volt, a **fejük és keresztcsontjuk** fájt, erősen **köhögtek**, **influenzáak** voltak és valamennyit egészséges tette a **Feller-féle Elsa-Fluid**. Erős Károlynak **szédülései** voltak és **melibaj**, **kinozta**, **vért köpött** s **laza** volt, úgy, hogy a tejet is elvesztette, csecsemő, emnélfogva **haagörököket** és **kiütéseket** kapott, ezt a szegény asszonyt is **kigyógyította** a **Feller-féle Elsa-Fluid**, ura volt teje s gyermeke is pompásan meghízott. A plébános ur gazdasszonya **orbánézat** kapott az arcán, mérgezes daganata volt a lábán s a nyaka fájt. Kolompár Andras rémséges **fogfájásában** és hat gyermeke **sárgaságában** szenvedett, **gyomorbadjuk**, **hányingerük**, **dugulásuk** és **gillistájuk** volt. A **Feller-féle Elsa-Fluid** úgy **ezeket**, mint minden **előforduló betegséget** **kigyógyított**.

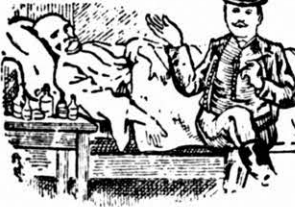
Az **Elsa-Fluid** mind híresebb lett, a szegény emberek **összegegyültek** pengzüket és sokan együttesen **10 koronáért négy tucatot** rendeltek, hogy így előbbi kerüljön, és a szer az apró marháknak és a sertéseknek is hasznos. Az én öreg apámnak nem volt nyugta és vigyre azon gondolkodott, mikép mutathatná ki háláját **Feller V. Jenő** gyógyszerész urnak, kinek egészségi közönségét. S mikor egyszer a templomból jött, így szolt hozzám.

— Az olvasásnak köszönhetem, hogy erre a jó szerre találtam, a mely az én **életmentőm** volt, **ülj hát le fiám**, **írd meg**, hogy mint segített rajtam a **Feller-féle Elsa-Fluid** s mi a legmélyebb hálát érezük iránta és ne sajnálja, nyomassa ki az újságokban és naptárakban, **hadd tudja meg a világ**, mily hathatós szer az **Elsa-Fluid**.

Ti, kedves olvasók, ha az **Elsa-Fluidot** meg akarjátok rendelni, így cimezzétek:

FELLER V. JENŐ gyógyszerháza
Stubicán, Templom-utca Zagrábmegey.

és adja a jó Isten, hogy ez a csodaszer soha sem fogjon ki, s mindenkinél oly hathatósan segítsen, mint az én öreg atyámnak.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölési alkalmatartat kiérdemelt, csúszál és megfázásnál.
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatossak legyenek és csakis eredeti üvegeket dobozokba „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f. 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerháza kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.**
Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállító. **Rudolstadt.**

601. 17-28

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtáztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemekék és magvak.
Uradaimnakn, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövis, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül cse, hely kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez **rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás** mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Díocsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fenyőmenny **tőérjegyzék ingyen** és **bérmertve** küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az **érjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt ezimre ingyen és bérmertve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák varoson, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekelben áll, **kik rendelni semmit nem akarnak**, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinél nagy szolgálatot tesznek. Cím:

Érmelelki első szőlőoltvány-telep, Nagy Gábor, 579 20-20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Dr. Manfred Glasgall
fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpaplás nélkül, arany és aluminium fogsorokat. Arany, porcellán, ezüst, amalgam és üveg plombákat.

Dr. Manfred Glasgall
zubar u Varazdinu

priredjuje zube bez nebane plačice zubište iz zlata i aluminiuma, plombe iz zlata, porcellana srebra, amalgama i stakla.

Torv. védve.

Védjegy.

Is éven át egész testemen különféle kinos sebekben szenvedtem, senki semmi sem segített rajtam csak az én **Elsa-Fluidja**, mely teljesen ki-gyógyított. Hónaghsnabel Endre Körösbánya.

634 2-2

A valódi **Feller-féle Elsa-Fluid** az egészségügyi hatóság által meg van vizsgálva és jóváhagyva. A berlini, római, londoni párisi és nizzai kiállításokon aranyéremmel tüntették ki. Csak akkor valódi, ha minden üveg az „Elsa” védjeggyel van ellátva.

Nemcsak betegek, hanem egészségesek is rendelik, mert az idegek erősítésére, az arczör ütítésére és szepítésére, a tej mosására, korpa és hajhullás ellen és ezenkívül mint kitűnő szobalaitat is használják.

Egy tucat (12 üveg) postán szállítva 5 kor., 24 üveg 8.60 kor., 36 üveg 12.40 kor., 48 üveg 16 kor. bérmertve, utánvéttel vagy a pénz előzetes beküldése után.

A ki másodszer rendel, minden 12 üveghez

1 üveget ingyen kap.

Mindenkinél megmondom és megírom, hogy csakis a híres **Feller-féle „Elsa-Fluid”** mentette meg az életét.
Írja István Ifj. szabó István Pákoz.

Postán, vagy a pénz előzetes beküldése után bérmertve küldi az egyedüli kizótó:

FELLER V. JENŐ gyógyszerháza, Ő csász. és kir. fensége Burbon Fülöp herceg udvari szállítója. **Stubicza** templom-utca (Zagrábmegey).

Főraktárak Budapestben:

Török József gyógyszerháza, VI. Király-utca 12.
Dr. Eger-féle „Nador” gyógyszerháza, Váci-körút 17.
Zoltán Béla gyógyszerháza, V., Nagyköröma-utca 23.

Egy pár teherhordásra alkalmas egészséges

— 4—5 éves ló —

kerestetik. Ajánlatok **THEIL FRIGYES** hez intézendők **Ko-lozsvár** (Erdély.)

057 3-3